

dog have Lov til at sige, og som en Advarsel og en Mulighed for Skattemyndighederne, er man ikke paa den rette Side.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds er overhovedet en Fjende af de strenge Kontrolbestemmelser og nævned, og det blev ogsaa nævnt af den ærede Ordfører, at man i sin Tid ogsaa havde klaget over, at Cigaretafgiften krævede saare strenge Kontrolbestemmelser. Nu sagde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i en Afbrydelse, at de var slemme — jeg tror, at det var det Ord, han brugte. Jeg vil derom sige, at Cigaretindustrien blomstrer jo under disse Kontrolbestemmelser, og Indtægten af Cigaretafgiften bliver betydeligere og betydeligere for Staten: Det viser dog, at Kontrolbestemmelserne ingenlunde har hemmet denne Forretning, som her beskattes. Ganske det samme gælder for Brændevins- og Ølbeskatningen, for hvilke der ogsaa er indført Kontrolbestemmelser, som der i sin Tid klagedes stærkt over af de paagældende, og dog er alle disse Virksomheder gaaet frem, og Staten har faaet betydelige Indtægter ved denne Beskatning.

Det ærede Medlem var forbavset over, at man ikke tog mere Hensyn til den Klasse, den Stand — han brugte vist begge disse Udtryk —, overfor hvilken der her er Tale om at anvende en særlig Beskatning. Jeg vil sige, at jeg tror ikke, det kan nytte, naar man netop skal beskatte en enkelt Stands Virksomhed, at tage alt for meget Hensyn til, hvad denne Stand kræver, thi denne Stand vil sikkert kræve den mindst mulige Kontrol. De Forslag, som da indleveres, vil, om jeg saa maa sige, altid smage af Egennytte. Og hvad Vekselererne angaar, maa jeg sige, at det naturligvis ogsaa har været saaledes, at de — og for saa vidt med Rette — har set særlig paa deres egen Virksomheds Interesser. Men det er Rigsdagens Sag at sætte sig ud over dette og ikke regne med den enkelte Stands Ønsker og Krav, men at se paa, hvad Samfundets Interesser kræver i dette Øjeblik af denne Stand. Og naar man paa ingen Maade hindrer Standens Virksomhed og Forretning, maa denne Stand finde sig i, at man anvender ret stærke Midler til at kontrolere og derved skaffe sig den Afgift indbetalt, som man skal have.

Som sagt, det ærede Medlem, der klagede over, at han ikke vakte tilstrækkelig Opmærksomhed her i Salen, at der ikke var mødt tilstrækkelig mange for at høre paa ham, maa naturligvis gøre de smaa

Sejre, som han mener, han har vundet, til noget meget betydeligt. Det er altsaa Spørgsmaalet om Arbitragehandelens Indførelse, Spørgsmaalet om Udslettelse af Ordet „udlevere“ og i Stedet for Indsættelse af Ordet „indsende“. Det ærede Medlem er, som sagt, i den vanskelige Situation, at i hvert Fald den offentlige Mening i hans Parti er imod ham, naar han gør Opposition imod den Afgift, som her foreslaaet, og derfor er han naturligvis nødt til at regne med de smaa Sejre og gøre uhyre meget ud af dem.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale det ærede Medlems Ændringsforslag. Jeg skal ikke følge ham i den Vidtløftighed, hvormed han har dvælet ved dem, for jeg ser ikke nogen Nytte derved, det tør anses for givet, at disse Ændringsforslag ikke kan gennemføres her, men jeg synes, det er min Skyldighed overfor det ærede Medlem, der har stillet Ændringsforslagene, at nævne, hvorfor Finansministeren ikke kan tiltræde dem.

I Lovforslaget fandtes en Bestemmelse om, at Opgørelsen skulde færdiggøres samme Dag, som Købet eller Byttet var sluttet. Dette er blevet lempet efter Vekselerernes Ønske saaledes, at der er vundet en Dags Frist. Dertil slutter sig en Række redaktionelle Ændringsforslag i Udvalgets Betænkning. Det ærede Medlem vil derimod have indsat dette, at Opgørelsen skal udfærdiges „saa snart ske kan uden unødigt Ophold“. Det er en meget lidet fyldestgørende Bestemmelse, ihvorvel det ærede Medlem siger, at man finder saadant i andre Bestemmelser om Handelsvilkaar. Thi det er klart, at „saa snart ske kan“, er noget, som ikke afgiver en bestemt Tidsgrænse, og selv om man tilføjer „uden unødigt Ophold“, klarer det ikke Sagen. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at der staar i selve Lovforslaget, at det er, naar Købet eller Byttet er afsluttet, at Opgørelsen skal udfærdiges. Det ærede Medlem siger: Nu kan der tænkes, at en Vekselerer faar en Ordre fra Provinsen til at sælge visse Papirer, og disse følger ikke med, han faar dem først den næste Dag eller Dagen efter — skønt, hvis det er i Danmark, vil man vel altid faa dem Dagen efter. (*Schovelin*: Ikke altid!). Men selv da: naar Byttet eller Købet er afsluttet, naar Vekselereren har solgt Papirerne, er der intet i Vejen for at udfærdige Opgørelsen, selv om Papirerne ikke er leverede. Hvad er der i Vejen derfor? At det er Børsoutume, at de skal indleveres inden næste Dag Kl. 12,